

Francis Perri Dediti à Ciprouatis
Ordinis minorum de Observantia Archiepi
Sardicensis Sophiensis nuncupati de anti-
quitate Paterni soli et de Rebus Bul-
gariis ad suos Compatriotas

Prefatio

Crebrius rogati à vobis carissimi municeps, imò compulsi, ut aliquid
de paterno solo, et de nostrorum antiquorum in catholica fide per-
seuerantia, ac de seraphica religionis in nostris partibus aduentu,
scriptis prodere, et ut eterne memorie monumentum erga Patri-
am nostrae dilectionis posteris relinquerem. Suaues profero opus re-
quiritis, et honorabile deus patrie nostrae exoptatis, quod et vobis ma-
ximopere pericundum fuit: etiam n̄ sunt, ut inquit Cicero, paren-
tes, etiam filii, propinqui, familiares, sed omnes omnium San-
tate patria una complexa est, pro qua quis bonus dubitet mor-
tem oppesere, si ei sit profuturus. Sed q̄ nos nostram incertam,
et loquendi angustiam non ignoramus, hoc agere tantopere velle
facimus, supra nos uidebitis esse tam arduum conamen procul
dubio rati: nihilominus t̄n, q̄ nos nobis non ut petitis, sed ut pro-
uectis etatis conuenire opus melius existimastis, praecipue nea
que à vobis collecta ex Auctoribus approbata, et maiorum nostror-
um traditione, ac uisa comprobata fuerint vobis grata spre
asseueratis.

Cura binus Res propitio, q̄ optatis praesertim cum honore
sit, q̄ agendum proponitis, et multum certe causa profectus. Neq̄
n̄ vobis tam etiam, tamq̄ prudentibus compatriotis quicquam nega-
re possumus, qui iuxta Apli dictum, sapientibus, et insipientibus Rom. 1. 4
debitores sumus, id est omnibus, neq̄ vobis contingat pro vobis bono
prop̄ paterni soli decore parcere laboribus. Verum q̄ necessarium
arbitramur proponere ea, que à principis nascentis Sublime
in hisce partibus circa Christianam fidem gesta sunt, ad maiores
temporum elucidationem, ut deinde ad scopum uestre petitionis
facilius perueniat, nam iuxta Sicut August. dictum, necessarium est August.

Legere antecedentia, et subsequētia, ut melius intelligantur media.

Notuimus præterea tria esse necessaria, ut rerum gestarum ueritas comprobetur: uidelicet, ut non sit res ficta, et mendax, de qua tractatur, et ut cum temporibus consentiat, nec sit studiij morbo affecta, proprioque corrupta iudicio. Quapropter nos quibus in nra erit potestate, uerabimur totis uiribus ficta, et mendosa in hoc opere declinare, temporum temporibus conuenire, studiij morbo affecta, uel aliquo modo corrupta ois rejicere, et siquid meliori relinquentes iudicio.

Accipite itaque clarissimi, quæ ex affectu cordis uestri offeruntur petitionibus, accipite, inquam, hoc nudum, et incompositum opus, nihilque in eo de uro prorsus insertum agnouite: et si alicubi in hoc sermone insurgat sermo, ut uis, et audacia eius frangatur, ipse ansam porriget, qui nobis quiescentibus, et tacentibus, erimen in fema nititur. Romo siquid aliquid inconsiderate, aut incompete positum reperierit, nostre ignorantie uenia donate, gratum in Deo, et hominibus semper erit qd. i. uisus offerat.

Defensio Catholicorum, qui in Regno Bulgarie reperiuntur. De licita defensione, que prouenit ex lege nature.

Cap. I.

Bene prouisa, et diligenter explorata principia, in omnibus rebus prudenter consideranda sunt. quapropter antequam ad nostrum scopum ueniamus, opere pretium demonstrarè duximus licitam esse unicuique sui iuris defensionem, nullique mortalium prohibitam, eamque communè esse omnibus uiuentibus ex lege nature. Rei nō uoluntate, gentiumque consensu comprobatur, cui ut aiunt, nulla lex derogare potest. Si nō omnibus sui iuris defensio sit licita, procul dubio nec nobis illicita erit, qui nihil aliud, nisi paterni soli honorem querimus. Defensio autem honory, præcipue patrie, omnia excedit, uita liquet, et honor equi parans, et ita licet defendere honorem, seu famam, sicut uitam. Honorem quippe, seu proportionem arrogantiam, non querimus, nam deforme est, ut inquit Cicero de iure aliquid prædicare, simpliciter dumtaxat incedentem patriam defendere cupimus, à qua omnia, quæ habemus accepimus, eamque uindicare peroptamus: nam paternum solium non sinit nos immemores

Gr. Siveclan.
histor. lib. X.

iusta causa. ff
de manu. uin
fac. gl. in §. susp.
C. de i. offic.

ene sui. Nullus quoque casus est pro dignitate Patrie non ferendus, ut *Sodini*. ait quidam. ferre, inquit, opem, auey patrie uestrae, uestram liber-
tatem dum potestis defendite; adiungit: nihil uos Res Op.^{mo} max^o gra-
tius, acceptiusq; facere posse uobis persuadere, quam bellum a tee-
tis, a praedijs, a templisq; auertere, remedium efficacius nullum e, quod
his, qui uos ledere cogitant, ostendentis, uos nihil qd. defensionem
uestram facere uideatis esse praetermissuros. Honorim patrie defen-
dere oia uis clamant, res suadet, amor existat, et iustitia, cuius
est uis cuiq; seruare suum, hoc id ex postulat.

Nostra n. sollicitudo non est de politica libertate, quae iam dan-
te trecentos annos amissa est, nec de teeis, et praedijs, qd. diuici, et
compensatione nostri ut uisq; ad huc possident ea, sola u. fidei catho-
lica, et templa nobis in animo sunt. Nemo n. sanq; mentis negare po-
terit nostros parentes, ac coniuces, et circumuicinas oppida catholice
sub obedientia S. R. O. ab antiquis uixisse, et usq; ad presens dem sub
obed.^{ria} eiusd. Rege inter tres discrimina rerum uiuunt, et conseruati.
ut infra clarius patebit. Sunt n. nonnulli: alba presumentes, et de
hisce regionibus parum peniti, qui nec prouincias peragrarunt, nec
tabulas geographicas oculis conspexerunt, quorum detractiones ne-
cessarium fuit scriptis destruere, ac de paterno adlo, et de eius anti-
quitate, ea, quae rei ueritatem unicuiq; demonstrabunt historice com-
mendare, quamuis nulla res tam laudanda sit, quin uituperatorum
inueniat ueritas in oia uinuit. Nemo quoq; est qui ignorat historiam
esse custodem eorum ^{quae} facta sunt, nullisq; ex libris plus utilitatis ca-
pi pot. quam ex eorum monumentis, qui res publicae, priuatiq; *L.M. in prefat.*
gestae bona fide posteris prodiderunt. *in suston.*

De causa, que mouit nostros historiam hanc ex petere

Cap. 2.um

Diximus in cap. ^{re} ^{h.} *preced.* nos non esse sollicitos de politica libertate
nec de teeis, ac praedijs, sed magis de iniuria, quae in maia fidei nobis,
nostrisq; antiquis inferret, et de templis dumtaxat, qd. pullulare espe-
runt praecipue his diebus nonnulli cauillatores, qui obduos supercilios

musitarum non cessant, et per angelos in suade, concedentes tunc, se
 ipsos scilicet ostentantes deprecant nostrum patrum solum recense
 ab eis ad fidem catholicam reductum esse, eorumque studio templa erecta
 et cultus divini honori propagant, quibus aliqui em ex nouella propa-
 gine neophytorum ad stipulanti, quorum nequitia inuigilat eorum memo-
 riam abolere, qui post Deum p^{mo} causa ydolorum conuersionis ad fidem
 existere. Lrimi quidem, ut in antec^o cap^o dictum e, regnos, et pro-
 uinciarum distinctiones parum, uel potius nihil intelligentes, ex alidm em
 ea, que profertur autumant, qd et nos, et alij ex nris experti sumus.
 Secundi uero, quorum fortassis suorum inuidiq oculos obtundit, obliterare
 uentatem nituntur; inuidiq n^o proprium est, eos circumuenire arte,
 quos non possunt uirtute superare. Nobis uero, quibus ueritas cordi e,
 non modo simplicem historiam, uel unum em, et illa utrumque compre-
 hendentem, res gestas scilicet, et enuiclion, simul et apostoliceum
 texere necessarium erit, ita ut unumq^o pro opportunitate pote-
 rit suis seruare ordinem: cuius rei eand ante oia distinctionem
 regnorum, ac prouinciarum, de inde nostrorum antiquorum in catholicam
 fidem, et Rom. Eccl^e ritum propensionem, postremo uero nouelle
 plantis ad gremium catholice Eccl^e reductionem, et egera, que ter-
 restrem spectant religionem, fidelit^r et sincere prosequi inuigi-
 labimus, non ex impetu animi, qd^o abicit, omniq^o suore proposito
 sed ueterum testimonijs comprobata, ut prefatum est, et illa de
 quibus traditiones habuimus, ac que oculis perspeximus, et qd^o manus nre
 contrectauerunt: nichil n^o alienum assumere uisimus, uel aliena usur-
 pamus, sed hereditatem patrum nostrorum, honorem uidelicet, quem sm
 habemus, et qui inuicte ab obreccatoribus nris saucijs. uindicamus,
 fidemq^o catholicam in Regno Bulgariae nunc florenter defendere uisimus.

Conuersionem
 Paulicianorum

De Regno Bulgaria, et de Bulgarorum trans Istrum Aduentu Cap^o 3um

Regnum Bulgariae multas suble prouincias comprehendit, Mysias
 scilicet, que a Flumine uulgo Morauam, qua Ploa (Cabnum, He-
 rod. cum appellant, usq^o ad mare Euxinum protrahit, eamq^o par-
 m^o

Morauam.

Spod. anno ut
sup.
causa ponic.
Sym. Papa.
scrib. et nass.

anno precedenti causam, ob quam, Res permittente, Bulgara
geny Romanum Imperium vexare ceperat, qd. Paulus Diaconus pres.
termissit. Scripsit inquit, Symachus Papa ad Anastasium Im-
peratorem, ut a communicatione, et patrocinio hereticorum desi-
steret: sed tantum adest, ut Anastasius ei obtemperaret, ut em
eos, qui essent in Oriente catholice communionis Christiani, et eis
nobis Orthodoxi, inmissis militibus cogeret cum hereticis communi-
care. Quapropter ita simul cum populo delinquente Principe
Deus Barbaros in eum movit. Testimonia iam producta credimus
sufficienter declarant inundationem Bulgavorum in Europa trans-
pstrum, scilicet Danubium, precipue aut in provinciis nostris, nobis
que circumvicinas, quas ab illis temporibus, usque ad presentem
diem em Turci dominantibus occupant.

Bulgari occupantes Provincias Euro- peas, populos christianos inuenerunt Cap. 4um

De rebus Bulgarorum gestis, sat luculentis testimoniis apud
Auctores reperimus, ad quos curiosum mihi videtur, nos aut
ad rem nra prosperam, demonstrare scilicet, qd. antiqua Bul-
gara geny inuasit Mysiam, Thraciam utramq. Paiciam a Thracia
no Imperatore Mediterraneam, et Ripensiam alteram denomi-
natam, Thraciam, ac circumvicinas provincias, nullum dubium
michi potest, gentem, quam repererunt, christianam non fuisse
ut in geny melius videbitur. A principio n. nascentis Ecclie inha-
bitantes prenominate provincias incolere, Xpi fidem amplexi
sunt: hoc n. diversis in locis, et civitatibus dictar. provinciarum, ut
in Martyrologio Romano obiter notat, sanguis multos. marty.
pro Christo effusus attestat, quorum nomina, et loca ubi passi sunt
prolixum esset numerare. Unam in sola civitatem pro firmis-
si testimonio notabimus, que in ora Mysie inferiori circa fluvium
scilicet Danubium, ad fontem Suxinum sive est, Tomos nomine
Quidam exilis nota, que in p. Lemine, dum Bulgara geny pstrum
traiecit, occurrere illis debuit, in qua civitate plus quam 10. milia

Martyrolog.
Sanguis marty.

ij temporibus pro Christo, ante Bulgavorum adventu, occisi sunt. Ar-
 getus scilicet, Narcisus, et Marcellinus, 2.º Januarius: Quagrus, et
 Benignus, 3.º Aprilis: Marcellinus, Marcus, Joannes, Terapion, et
 Petrus, 23.º Augusti: Marinus, Theodosius, et Sedaga, 5.º Julij: Lau-
 las, et Cincius; 20.º Junij: Lincius, Crescens, et Quagrus, 10.º Octobris.
 Hi omnes Tomis in Ponto martirium consummarunt. Civitatem hanc
 Ptolomæus in septentrione ponit, in finibus in Mysia, est: ob aucto-
 ritatem Ptolemei nonnulli Auctores illam partem Mysie, que
 ad Orientem extenditur, et ad Boream inclinatur, septentrionalem Euro-
 peam appellant, vel propter septentrionalem habitacionem
 vel quod non longe enim his diebus ultra istorum domicilia sua sey-
 thæ possident, quos Alexander Magnus Tartarus Precoptenses Alex. Eugeni-
 nis reperit, qui tunc gentiles erant, horum Martirium, ceterorumque
 qui ex diversis provinciis, et civitatibus passi sunt, sanguis suffi-
 cienter nobis suffragatur. MARTYRIDA IN GRÆCIS TESTIMON. SIGNAT.

De Ecclesijs in his partibus ante Bul- garicum adventum fundatis.

Cap. 5.

Non erant simili parvi momenti testimonia Episcoporum, quibus
 nostræ provincie, et civitates ornate fuerunt ab initio, et antequam
 Bulgarus gens nominaretur in terris. Episcopi enim preponebantur singulis ci-
 vitatibus, ubi peculiaris officio erant, et certe administrationes ad
 communem utilitatem Ecclesiarum, successorum fuerunt Apostolorum, et sunt Episcopi.
 Christus enim, ut ait Anacletus creando plures Apostolos, instituit formam Anaclet.
 creando et civitates plures Episcoporum, Apostolorum successorum Episcopi, perpetuam
 legem perpetuam in Ecclesia à Christo Domino acceperunt, ipsi quoque
 Apostoli descendentes in eos, locis successerunt Episcopi. Multas quippe Ecclesias fund. ab ipso
 pro Ecclesijs in Thracia, Myricum, et circumvicinas provincias, et in discipul.
 cum et Episcopi fundarunt, et nonnulli ex septuaginta discipulis.
 Bizantinam in Thracia fundavit Andreas Apostolus, ut in Chris-
 tologia testatur Nicephorus. Primus, inquit, Andreas Apostolus, præs. Nicephor. in cronica.
 Bizantijs fuit Evangelizans: extruxit et domum, in qua precibus suis Bizan. Andreas

De Concilio Sardicensi, et ubi celebratum sit
Cap. 6.

Quae nos causae movent in hoc 6. cap. de Concilio Sardicensi tra-
ctare, p. ut ed. que superius de Christianis ante Bulgarios aduen-
tum dicta sunt, maius habent pulchrum, q. Concilia, praecipue ge-
neralia, non celebrantur nisi in provinciis, et civitatibus liberis, et in-
stranis Principibus subiectis, ubi liberè, et sine timore aliquo, he-
resis à Catholicis oppugnari potest. 2. aut, ut testimonijs fide dignis ob-
struas, os illos, qui Sardicense Concilium non Sardiae in mediter-
ranea Italia, sed in Sardinia celebratum fuisse autumant, quos
opinio Sæc. Sardicensi, cui nos, quodvis indigni nunc præsidemus,
antiquum honorem auferre nititur, quam uti sponsus defendere
velit, non sumus, ipsamq; nara imitari libuit, que tunc attingit
vehementiori conatu, cum contrarijs Lacertis; ides oij Sæc. anu-
lum portat, que datq; ei ad honorem et signonem q. Sæc. me
sponsus sit. Minor certe in p. quod fundam. Mauritius de
yond Sicily Cameretensy Ord. Predicator, alij uir doctus, in
suo Hyacintho ad Concilij Tridentini Margaritay, Venetijs 1616 apud Hyacinth. in marg.
Marcum Antonium Zabarium impresso, Sardicense Concilium à conc. Ind. imp. 1616.
Sardinia dictum esse uoluit. 1. inquit, Concilium anno 351
fuit Sardicense à Sardinia dictum. Voluit uenerabilis uir Sardi-
cense Concilium à Sardinia denominare, sed mendose. Sardini-
am n. Insulam esse, qui ignorat. à Sardo Hercule filio, ut aiunt
nomen habent, Corsicæ adiacet, à qua octo tantum millia passuum
diuidit, ut oes in hoc genere peniti tradunt, oulatiq; testes affor-
mant, et qui contraria opinionem defendere uellet, toto erabit
Cælo. De qua et Carolus de S. Paulus Abbas fultin. in geogra-
phica iam superius citata fol. nobis q. 13. Cadanum eius Metro-
polim describens ait. Est aut Sardinia Mediterranei maris In- Sardinia insula
sula distinctissima frugum q. citatq; Schiui Italiam lib. 12. de illa Insu. Ital. lib. 12.
Loquentem sic.

Insula fluctibus circumuallata profundo,
Castigatur aquis, comprehensaq; gurgite sewas.

Quod si prefatus Mauritius illam civitatem designare uoluit

Breviter hic respondere necesse fore arbitramur. Intelligat
 rogamus prudentes modernam Sophiam, id est civitatem Sophi-
 en, et antiquam Sardiam in tabulis geographiis in eodem situ
 reperiri, nam ut Sardias in antiquis Itinerariis Imperatorum in-
 ter Nesum, et Philippopolim vrbes ponit; ita et Sophiam hoc
 tempore inter Nesum, et Philippopolim Bosqueueus, satiq; Bonifacius
 magnum incolis, et peregrinis Oppidum esse testat.

Sed clarus Antonius Bonifacius demonstrat, Decad. 3. lib. 5. fol. Anton. Bonif.
 nobis 447. Mor, inquit, ubi se Bulgariis conspectam accigisse Decad 3 lib. 5
 novit, Danubium traiecit ad Sophiam recta movit, et paulo fol. 447.
 inferius, vrbis a templo, qd. magnifico sumpto Justinianus ere-
 xit; Sophie nomen accepit, Sardica olim dicta, a Sardis, et Nais,
 qui eam incolere: deinde Bulgariis inundatione, et arduis Trans-
 istrianor. incursionibus labefactata, sibi templi tantum nomen
 servavit. hęc Bonif.

De Antiquitate et Honore Ecclesie Sardicensis Cap. 7um

Sat Luculentus de situ, et civitate Sardie preced. cap. dictum est,
 superest aut, ut de eius antiquitate et honore aliqua proferantur.
 Reperimus in hac civitate, et Ecclesia prestantiores alicuius multar.
 tam in antiquitate, et honore, quam in auctoritate. Antiquitas
 huius Ecclesie, vel inde apparet, qd. non longe post Xpi. Ascen-
 tionem, ac Discipulor. divisionem a S. Clemente, qui post
 Petrum tertius Episcopatum tenuit, fundatam esse, teste S. Doro-
 theo Ep. Syri in vita Prophetar. Apostolor. et 72 Discipulo-
 rum. Meminit, inquit, huius Paulus Philippus & Hieronimus. cum Cle-
 mente, ac reliquis cooperationibus suis. Limus ex gentibus, et
 grecis in Xp. credidit: Sardie factus est Ep. Petrus quoque
 de Natalibus Venetis Ep. Squitini in Catalogo Sanctorum
 in festo 72 discipulorum mense Julio cap. 103. ait Clementis
 de quo Philippus & Hieronimus ex gentibus credens; Ep. Sardicensis
 postmodum Pontifex Romanus. Quid rogamus Sixtus Senensis in
 Antiquitas
 Dorotheus in vita
 Prof. Ap. et 72
 Discipulo-
 rum
 Petrus de Natal.
 Ven. Ep. Squit.
 in festo 72 discip.
 mense Julio cap.
 103

quod solus Inque presidet, sed et totius Mynici Orientalis more Romanorum. Regesque eorum hunc et Turcicis, et quos in Europam transierunt Greciam proximam habentes. Traicis, et ultra macedones, et sors; Bulgorum, et Serbos, et quotquot Europae erunt ditioni sustinet subiectum Vromelia vocitant, et em in bellis apparatus militum Europaeorum Vromeli Ascher appellant; id est militia gratie;

De Martiribus à Bulgaris pro Christo occisis

Cap. 13.um

Luce meridiana sunt clariora, quae huc usque de fide Christiana ante aduentum Bulgarorum in hisce regionibus dicta fuerat, ad extendendum inceptum opus iuxta ord. et quousque ad finem perueniat, non erit indecorum de ijs, quos Bulgari pro fide Christi occiderunt atque uel breuiter tangere, quod uirg. enarrationi cetero daret fidem. Zonara, et Cedrenus in uita Anastasij Imperatoris, et in principio horti scripti Symaci, anno 495. Bulgari Traicam, et Mynicum infestare tradunt; ab anno igitur 495. uel ut in Epitome Baronii, spondanus placet, 499 usque ad Michaelem 3.um Imperatorem fluxere anni 365, quod tempore Bulgari ad agnitionem fidei uenerunt; totum in Europa Christiana gentili uixerunt et ex populis, quos tunc inuestigari repperunt, multitudinem maximam ipsimet Bulgari pro Christo occiderunt: sufficiens adducere pro testimonio illi dumtaxat, quos Baronius sub Nicephoro, imo à Nicephoro occisos facit. Diversis mortis genere, ensu scilicet, Laqueo, sagittis, ductis carcere, et fame. In martirologio Romani hoc. Martiri agit. mem. 23 Julij; ibid. et Grego in Menologio. Mendose tri inquit Spondanus sub anno 511. dicitur esse à Barone hos à Nicephoro fuisse occisos, quod sub Nicephoro Bulgari egerunt; cuius sententiae ad stipulata. martyrium Manuclij Episcopi Adrianopolitani sub anno 519. Eodem quoque tempore ait, Adrianopolim à Bulgariis captam esse: tunc contigit eij civitatis Episcopus Manuelem manibus amputatis per medium gladio decerni, et feni ad deuorandum proxi, cuius est mem. in Menologio Gregorum 20 Januarii. sequitur. simili pauli inferni; Sed Bulgariis suscipientem Imperium Locum omnes captiuos congregasse Christianos, tam seculares, quam Ecclesiasticos, et quod Christi fidem negare

Zonara, et Cedren. in uita Anast. Imp. Symac. 60. anno 495. Epit. Baron. spond. anno 499.

Bulg. 365 annis in Europam uenerunt gentili uixisse

Baronius anno 510

martyr. sub die 23 Julij. Spond. in epitom. sub anno 511. corrigi Baron.

513. anno Manuel martyr a Bulgar. ouib.

nolissent, eos. diuersis affectis tormentis crudeliter obtruncasse. In
 cuniculis igitur tot annos, præter illos, quos memoria respicit, ubi
 est, multos alios fuisse pro fide à Bulgarijs occisos, quos Auctores
 fortassis sub una multitudinis numero comprehendunt. In illis enim
 calamitosi temporibus, dum prouincie prænominate, ex una p. a. Bulga-
 rij, ex altera aut à Romanis oppugnabantur, non est inuentus, qui pos-
 sionem omnium singulorum in actis redigeret, nisi ex præij aliqui provin-
 quiores regionum, et hi obiter pauca hæc tingerent. Et anno eod. hoc Anno 404.
 dem inquit, anno natus Bulgarij. Dux Sardiæm dolo cepit, pluri-
 bus militum, ac ciuium interfecit milibus; hi omnes fere christiani plures Sardiæ
 erant, quos Bulgari Sardiæ occiderunt. interfecti.

Baronijs anno 1501. tom. 9. in additionibus Martij legi. Romani, com-
 memoratio, inquit, eorum qui sunt apud Bulgariam interfecit anno 9.
 Nicephori Imperatoris: hos negat Spondanus à Nicephoro occisos, ut tu-
 penus dictum est. nec in hoc tempore Nicephorus Bulgarijs imperabat,
 imò ab ipsis in bello occisus est, ut Paulus Diaconus lib. 29 testatur. Paul. Diacon. l. 29.
 Si postea ut hereticus, qualis fuit hærefianam sectam concedere utu-
 mus, debemus considerare, cur solummodo apud Bulgarios, qui de
 suo ueni erant, nec fidem Christi agnouerant, et non em. p. alias pro-
 uincias, quæ sue erant Æioni subiectæ. Ex hoc igitur conijcet. illam mul-
 tudinem, ut Spondanus refert, non à Nicephoro, sed à Bulgarijs, qui
 adhuc gentiles erant, martiris coronatis esse, qui postea, ut omnes
 uores consentiunt, circa annum Christi 695 fidelis amplexi. ut existand.

De tempore, quo Bulgari fidem receperunt Christianam

Cap. 9. um

Primus omnium Bulgarij, ut inquit Spondanus in Epitome Ba- Spond. in epit. anno 717.
 ronij sub anno septingentesimo septuagesimo septimo, ind. 15.
 Bulgarij. Rex Telericus, qui aduersus Capromum sepe pugna- Teler. conuert.
 uerat Christianæ religionis amorem suos deserens contulit se con-
 stantinopolim, ubi baptizatus est, et creatus Patricius à Leone
 Imperatore, qui insuper di. consobrino uxoris sue in matrimonium
 collocauit. Hæc Theophanes: fueruntque istæ primitiæ Bulgaricæ Theoph. anno
Leony 11.
 gentis ad Christianam religionem, postea magna a laetitia con-

Coeclesia Orientalis non est passa Bulgarios
sub Romano Pont. perseuerare longo
tempore.
Cap. X.^{um.}

Bulgaria gens sub Nicolao L.^o Pontifice anno 845. (Nisi fidem
amplexata est, a quo Legatus, ut uisum est, Episcopi, et sacerdotes ad
erudiendos populos exstularunt, eoque magno cum iubilis recep-
erunt, plures ab eodem Pontifice in futurum exoptantes, quosq. senior
et propensio in Romanam Ecclesiam non diu protraxit: q. anno 869. Anno 869.
ut inquit Baronius, et Spondanus in Epitome, facta fuit conten-
tio inter Grecos Orientales, et Legatos Adriani Papae, 2.º in Concilio
eccl.^o uel absoluto iam Concilio de Diocesi Bulgariae: Orientales
n^o eos Constantinopolitana Patriarche, subieciabant, Legati u^o Ro-
mano Pontifici adieciabant. Post 13.º aut diem, inquit, Spondanus,
quo penitus absoluta est, synodus scilicet congregata in unum Ba-
silio Imp. Apostolicus, Papi, et aliorum Patriarchalium Legatorum una cum
Signatis Constantinopolitana, ad audiendos Michaelis Regis Bulgar-
orum Legatos, magna quoq. ibi altercatio habitata est, utrum Eccl.^o
Romanae, an Constantinopolitanae, idem Bulgari recens ad fidem
conuersi subieci deberent: afferentibus Grecis ad Constantinopolita-
nam eos pertinere, quod eosq. regis, ante qua ipsi eam occupas-
sent, Grecorum pareret Imperis, ac Grecos sacerdotes haberet: con-
tra uero contestantibus Apostolicis Legatis, iura Papiam non sequi Ro-
gatorum diuisiones, sed et ut utramq. Episcopatum, totamq. Thessaliam,
Dardaniam, Bacciam, et ceteras in Thracia prouincias, in quibus
tunc Bulgari habitabant, antiquitus solitas fuisse a Romana Ec-
clesia immediate administrari, ipsorumq. Bulgariae, qd. nihil ad Imper-
ium Grecorum pertinere, cum fidem Christianam suscepissent
sponte se eodem Romano Eccl.^o subieciisse, sacros ab eo mi-
nistros querentes, quibus in omnibus obedirent, ac deniq. neque
unquam Grecos eas prouincias iure dominationis possedisse, nisi in
quantum seipso Romano potrent. Sed cum nihilominus Legati
Orientalium Papiam Patriarchalium in fauorem Imperatoris cen-
sentia precipitaissent, qua Bulgariae Ecclesiam Constantinopolitanae

subd. debere assentirent. Apolloniam reclamantes, eorum sententia, tamquam ab inferioribus, deoq; haud legitime iudicibus Latam respiciant. totamq; eam supremam, sicut sed reservantes, interim Ignatium graviter contestati sunt, ne Eccl. Romanae, uera minueret. a qua ipse, proprie Eccl. restitutus esset. Accesserunt ad ista, qd. Grega caliditate ex improbita ita conuenit sine Apoll. Legat, ut ipsi earentes proprio interprete, coacti fuerit ut eos, qui tunc solus aderat interpretes Imperatorij, qui nihil reuultit eorum, quae ab utraq; parte dicebant, nisi que uideret Imperatori suo grata esse, et in honorem Eccl. Constantinopolitanae uertere. Est uide huius iusta querela ipsius Anastasij Bibliothecarij, qui hanc ead. contensionem recens in prefatione historica ad Octauam Synodum. Legit. item anno 570 uidelicet. Ab huius em. anni res gestas pertinet, qd. Ignatius Patriarcha Constantinopolitanae in Bulgaria, tamquam ad Eccl. Constantinopolitanae dixerit imperinentem, creatum a se Epum una cum alijs Ceteris misit. a quo et expulsos illos esse, qui a Romano Pontifice illuc missi fuerant ad predicandum Euangelium.

Multa praeterea huius enarrationis monumenta apud Graecos ueteres Eccl. uideri. In historia in Octauae Synod, seu prefatione Anastasij praecitati, ueteris Romae Bibliothecarij, qui Synodo interpres etiam apparet omnia haec: et em. in Epistoma Concilij. Simonij Starouolosi lib. 16 in uita Adriani Papae 2. fol. no. 210. ubi fuit tractat de Bulgariae Constantinopolitanae Patriarchae subiectione, de Gregorij caliditate, Latinorumq; sacerdotum e Bulgaria eiectione.

De Schismate Gregorum, quo Bulgari, et aliae nationes infectae fuerunt.

Cap. XI.

Postquam dolose haec Orientalis Bulgaram gentem Constantinopolitanae Patriarchae subiectionem, Photius qui Ignatium a thono Constantinopolitanae Eccl. eiecerat, reseruum Schisma in Dei Eccliam introduxit, et Gregorij ois, qui prouidi erant eand. prouid. ad aduen. uerae ueritatis, seculi in barum traxit. de quibus spondanij anno 692. Testatur tunc, inquit S. R. E. in Gregis multos, pura connubia Ceterorum, et alia eiusd.

In cod. anno n. 14.

A 870. n. 6. Anast. Biblioth. in ois. synd.

Anast. in pref. 6. Synod. ad. Roma. Starouolosi lib. 16 in uita Adriani. fol. 210.

Spond. a. 692. n. 5.